

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 5Tos/181/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2125011845
Dátum vydania rozhodnutia: 08. 01. 2026
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martin Žovinec
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2026:2125011845.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Martina Žovinca a sudcov Mgr. Kristíny Ferencziovkej a JUDr. Mgr. Martina Floriša, PhD., v trestnej veci odsúdeného A. B., nar. X.X.XXXX v C., o návrhu odsúdeného na podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, o sťažnosti odsúdeného proti uzneseniu Okresného súdu Trnava zo dňa 18.8.2025, č. k. 8PP/45/2025-40 na neverejnom zasadnutí konanom dňa 8.1.2026 takto

rozhodol:

I. Podľa § 194 ods. 1 písm. a) Trestného poriadku sa napadnuté uznesenie zrušuje.

II. Podľa § 66 ods. 1 písm. a), ods. 2. ods. 3 Trestného zákona sa odsúdený A. B., nar. XX.XX.XXXX v C., trvale bytom C., t. č. vo výkone trestu odňatia slobody v ÚVTOS Hrnčiarovce nad Parnou, podmiennečne prepúšťa z výkonu trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený trestným rozkazom Okresného súdu Trebišov zo dňa 25.03.2024, sp. zn. 5T/43/2024, v spojení s uznesením Okresného súdu Trebišov zo dňa 05.12.2024, sp. zn. 5T/43/2024.

III. Podľa § 68 ods. 1 Trestného zákona sa mu určuje skúšobná doba v trvaní 4 (štyri) roky a zároveň nariaďuje probačný dohľad nad odsúdeným vo výmere 2 (dva) roky. Odsúdenému sa ukladá v rámci probačného dohľadu zákaz požívania alkoholických nápojov a iných návykových látok.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Trnava (ďalej len „prvostupňový súd“) uznesením zo dňa 18.8.2025, č. k. 8PP/45/2025-40 rozhodol o žiadosti odsúdeného A. B. o jeho podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, ktorú predložil súdu dňa 14.7.2025, takto:

Podľa § 66 ods. 1 písm. a), ods. 2. ods. 3 Trestného zákona a § 415 ods. 1 Trestného poriadku okresný súd žiadosť odsúdeného: A. B., nar. XX.XX.XXXX v C., trvale bytom C., t. č. vo výkone trestu odňatia slobody v ÚVTOS Hrnčiarovce nad Parnou (ďalej len „odsúdený“), o podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený: - trestným rozkazom Okresného súdu Trebišov zo dňa 25.03.2024, sp. zn. 5T/43/2024, v spojení s uznesením Okresného súdu Trebišov zo dňa 05.12.2024, sp. zn. 5T/43/2024, zamietol.

2. Proti uvedenému uzneseniu podal v zákonnej lehote sťažnosť odsúdený. Podanú sťažnosť odsúdený odôvodnil písomným podaním doručeným Krajskému súdu v Trnave, v ktorom uviedol nasledovné (skrátene).

2.1. Odsúdený je presvedčený, že okresný súd svoje rozhodnutie oprel výhradne len na základe odpisu registra trestov a hodnotenie ÚVTOS bral do úvahy len okrajovo, pričom nie je zjavné ako sa vysporiadal s odporúčaním ústavu na jeho prepustenie podmiennečne z výkonu trestu odňatia slobody.

2.2. Odsúdený ďalej uviedol, že týmto rozhodnutím bol porušený zákon ako aj jeho základné práva a slobody a predpoklad jeho rodinného života, zamestnania, starostlivosti o jeho tri maloleté deti spolu s družkou, kde v dôsledku uvedeného bolo porušené právo na spravodlivý proces.

2.3. Na podporu svojich tvrdení odkázal na judikatúru českých súdov, najmä nález ÚS ČR sp.zn. I. ÚS 2201/16. Keďže samotné verejné zasadnutie trvalo nie viac ako 20 min je podľa odsúdeného nemožné aby súd vec spravodlivo rozhodol na základe zisteného skutkového stavu.

2.4. Ďalej odsúdený argumentoval, že bola porušená zásada „ne bis in idem“, pretože súd a prokuratúra brali do úvahy, že pri recidivistoch nie je možná resocializácia, čím vylúčili u odsúdeného možnosť podmieneného prepustenia. V tomto smere opäť poukázal na nález ÚS ČR sp.zn. I. ÚS 2201/16 ako aj nález ÚS ČR sp.zn. II. ÚS 1945/20. Podľa obžalovaného bola tiež porušená zásada „nulla poena sine lege“, keďže pri paušálnom vylúčení možnosti podmieneného prepustenia odsúdeného recidivistu je fakticky oprísňovaný trestný postih bez akejkoľvek opory v zákone.

2.5. Odsúdený uviedol, že predpoklad vedenia riadneho života je podľa jeho názoru potrebné hodnotiť obzvlášť citlivo a to s ohľadom na zamestnanie a rodinný život po prípadnom prepustení (nálež ÚS ČR sp.zn. II. ÚS 482/18)

2.6. Na základe uvedeného žiadal Krajský súd v Trnave o vyhovie jeho sťažnosti a prepustenie jeho osoby na slobodu z výkonu trestu odňatia slobody.

3. Prokurátor sa k sťažnosti odsúdeného ku dňu konania neverejného zasadnutia písomne nevyjadril.

4. Podľa § 192 ods. 1 Trestného poriadku pri rozhodovaní o sťažnosti preskúma nadriadený orgán

a) správnosť výrokov napadnutého uznesenia, proti ktorým sťažovateľ podal sťažnosť, a

b) konanie predchádzajúce týmto výrokom napadnutého uznesenia.

Podľa § 194 ods. 1 písm. a) Trestného poriadku ak nezamietne nadriadený orgán sťažnosť, zruší napadnuté uznesenie a rozhodne vo veci sám.

5. Sťažnostný súd na podklade podanej sťažnosti podľa § 192 odsek 1 Trestného poriadku preskúmal správnosť a zákonnosť napadnutého výroku, proti ktorému sťažovateľ podal sťažnosť, ako aj správnosť postupu konania, ktoré jeho vydaniu predchádzalo. Sťažnosť podala oprávnená osoba, v zákonnej lehote a smeruje voči výroku, proti ktorému je tento opravný prostriedok prípustný.

6. Preskúmaním napadnutého rozhodnutia a konania, ktoré jeho vydaniu predchádzalo sťažnostný súd zistil nasledovné.

7. Napadnutým uznesením rozhodol prvostupňový súd o návrhu odsúdeného na podmienené prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, pričom takémuto návrhu nevyhovel a tento zamietol, pretože konštatoval, že odsúdený spĺňa síce formálnu podmienku (vykonanie potrebnej časti trestu odňatia slobody), avšak v prípade materiálnych podmienok podmieneného prepustenia, spĺňa len jednu - konkrétne prvú materiálnu podmienku (vo výkone trestu plnením svojich povinností a svojím správaním preukázať polepšenie), avšak druhú materiálnu podmienku (dôvodné očakávanie vedenia riadneho života odsúdeného po jeho podmienenom prepustení na slobodu) prvostupňový súd nepovažoval za splnenú.

8. Prvostupňový súd odôvodnil svoje rozhodnutie tak, že prvá zákonná (formálna) podmienka splnená je. Odsúdený vykonal potrebnú časť trestu odňatia slobody podľa § 66 ods. 1 písm. a), ods. 3 Trestného zákona ku dňu 17.07.2025. Ku dňu rozhodovania súdu o žiadosti odsúdeného dňa 18.08.2025 je táto podmienka splnená. Druhá zákonná (prvá materiálna) podmienka a to tá, že odsúdený vo výkone trestu plnením svojich povinností a svojím správaním preukázal polepšenie, podľa názoru súdu splnená je. Súd poukazuje na hodnotenie riaditeľa ÚVTOS, podľa ktorého správanie a vystupovanie odsúdeného je na požadovanej úrovni, ústavný poriadok dodržiava, bol jedenkrát disciplinárne odmenený dňa 07.03.2025, disciplinárne potrestaný nebol, voľný čas trávi zmysluplne, je pracovne zaradený a pracovná morálka je hodnotená kladne, nahlásil a zabezpečuje si vyživovaciu povinnosť, k trestnej činnosti sa vyjadruje kriticky a plní ciele stanovené programom zaobchádzania. Vzhľadom na kladné hodnotenie riaditeľa ústavu súd dospel k záveru o splnení prvej materiálnej podmienky. Tretia zákonná (druhá materiálna) podmienka, t. j. dôvodné očakávanie vedenia riadneho života odsúdeného po jeho prepustení na slobodu, podľa názoru súdu splnená nie je. Súd k záveru o nesplnení druhej materiálnej podmienky dospel s poukazom na trestnú minulosť odsúdeného, časovú súvislosť medzi trestnou činnosťou, povahu trestnej činnosti a hodnotenie riaditeľa ústavu.

9. Preskúmaním konania, ktoré predchádzalo vydaniu napadnutého uznesenia sťažnostný súd zistil, že toto bolo vykonané v súlade so zákonom, keď prvostupňový súd nariadil a vykonal verejné zasadnutie, na ktorom vypočul procesné strany, oboznámil listinné dôkazy a dal odsúdenému možnosť dostatočne realizovať jeho práva, ktoré mu vyplývajú z ustanovení Trestného poriadku.

10. Pokiaľ ide o správnosť napadnutého výroku, sťažnostný súd je toho názoru, že so záverom prvostupňového súdu o splnení formálnej podmienky je možné sa stotožniť, pričom uvedené ani nebolo v konaní sporné.

11. Pokiaľ ide o záver o splnení prvej materiálnej podmienky (preukázanie polepšenia správaním vo výkone trestu) a nesplnení druhej podmienky (predpokladu pre vedenie riadneho života), k uvedenému sťažnostný súd udáva nasledovné. Záver prvostupňového súdu o potrebe samostatného vyhodnotenie

oboch materiálnych podmienok považuje za správny aj sťažnostný súd. Pokiaľ však (vo všeobecnosti) prvostupňový súd považuje správanie odsúdeného za také, ktoré nasvedčuje jeho polepšeniu, nie je možné sa uspokojiť s tvrdením o splnení prvej materiálnej podmienky a súčasnom nesplnení druhej materiálnej podmienky (predpokladu vedenia riadneho života po prepustení odsúdeného z výkonu trestu odňatia slobody) - v prípade zistenia nepriaznivých predpokladom v prípade osoby odsúdeného pri jeho živote na slobode. V prípade ak odsúdený svojím správaním nasvedčuje splneniu prvej materiálnej podmienky, je nutné skúmať, či u jeho osoby ide o dostatočne opodstatnený záver o zmene vnútorného hodnotového nastavenia (v takom prípade odsúdení spĺňa prvú materiálnu podmienku, ale z povahy veci aj druhú materiálnu podmienku - ak totiž súd po vykonanom dokazovaní a konštatovaní splnenia formálnej podmienky dospeje k záveru, že došlo k náprave odsúdeného, nie je dôvod konštatovať zvýšené riziko jeho budúcej recidívy). O úplne iný prípad však pôjde, ak prvostupňový súd dospeje k záveru, že odsúdený sa síce formálne adaptoval na podmienky výkonu trestu, jeho správanie je buď uspokojivé, alebo dokonca potenciálne aj výrazne nadpriemerné, avšak nie je dôvod očakávať, že došlo k náprave odsúdeného, zistené pozitívne vzorce sú len krátkodobé a viazané na podmienky ÚVTOS, teda odsúdený sa „nenapravil“ ale iba „adaptoval“ na podmienky ÚVTOS; v takomto prípade je ale nutné konštatovať nesplnenie ani prvej, ani druhej materiálnej podmienky.

12. Zistenia, ktoré bral prvostupňový súd do úvahy pri svojom rozhodnutí, sú zistené správne a sú relevantnými skutočnosťami, ktoré bolo potrebné zvážiť a vyhodnotiť v súvislosti so skúmaním splnenia podmienok na podmiennečné prepustenie odsúdeného. Sťažnostný súd v sťažnostnom konaní zistil, že odsúdený sa nachádza prvýkrát vo výkone trestu odňatia slobody, pričom dňa 20.11.2024 vykonal v poradi prvý nariadený nepodmienečný trest v trvaní 4 mesiacov a následne dňa 17.07.2025 vykonal nepodmienečný trest odňatia slobody v trvaní 8 mesiacov. V predmetnej trestnej veci ale dospel sťažnostný súd k záveru, že výkon nepodmienečného trestu za prečin v trvaní (ku dňu rozhodovania) 6 mesiacov (z uloženého trestu 12 mesiacov), je spôsobilý naplniť účel trestu a dosiahnuť jednak účel individuálnej aj generálnej prevencie.

13. Ustanovenie § 66 ods. 2 Trestného zákona kladie súdu povinnosť prihliadnuť na povahu spáchaného trestného činu - teda na jeho následok a mieru zavinenia, pričom práve miera zavinenia (skutok nedbanlivostnej povahy svedčí v prospech osoby odsúdeného). Rovnaký záver možno prijať aj vo vzťahu k zaradeniu odsúdeného, nakoľko tento sa aktuálne nachádza v ÚVTOS s minimálnym stupňom stráženia. Odsúdenému je venovaný individuálny prístup so zameraním k preberaniu zodpovednosti za svoje správanie, zmene vlastného postoja k doterajšiemu spôsobu života a tiež vôľovej abstinencii od konzumu návykových látok. K trestnej činnosti sa vyjadruje kriticky.

14. Sťažnostný súd z hodnotenia poskytnutého Ústavom na výkon trestu odňatia slobody Hrnčiarovce nad Parnou zistil skutočnosti, ktoré možno označiť ako svedčiace o polepšení odsúdeného. Záver hodnotiacej správy odsúdeného vyznieva v zásade pozitívne a je z nej zrejmé, že sa odsúdený adaptoval na režim výkonu trestu odňatia slobody.

15. Záver prvostupňového súdu o splnení prvej materiálnej podmienky možno aj zo strany sťažnostného súdu označiť za správny a na tento odkazuje bez potreby opakovania argumentov. V prípade druhej materiálnej podmienky túto sťažnostný súd považoval za splnenú s poukazom na skutočnosti uvedené na č.l. 6 napadnutého uznesenia.

16. Z rozhodovacej praxe súdov vyplýva, že súd (prvostupňový aj sťažnostný) môže pri hodnotení osoby odsúdeného zohľadniť skutočnosť, že sa odsúdený v minulosti dopustil trestných činov a z toho vyvodí príslušné závery z hľadiska jeho vzťahu k spoločenským hodnotám chráneným Trestným zákonom a možnosti jeho nápravy a polepšenia. Zohľadnenie trestnej minulosti pri podmiennečnom prepustení má význam pri určení pravdepodobnosti správania sa odsúdeného v budúcnosti. Posúdenie otázky novej recidívy je vždy len predpokladom vysloveným s väčšou či menšou mierou pravdepodobnosti, no pri skúmaní tejto miery sa vychádza z objektívnych kritérií, medzi ktoré patrí predchádzajúci spôsob života odsúdeného i jeho sklony k páchaniu trestnej činnosti. V tomto ohľade je rozhodujúce, že odsúdený pred nástupom výkonu trestu nevykonával nepodmienečný trest výrazne dlhého trvania; u jeho osoby nie je možné pozorovať tendenciu k recidíve trestnej činnosti, smerujúcej voči životu a zdraviu, navyše ide o skutok nedbanlivostnej povahy. Možnú recidívu v budúcnosti teda neodôvodňuje minulé správanie sa odsúdeného, keďže aj vo vzťahu k tejto nastáva účinok pôsobenia 6-mesiacov trvajúceho nepodmienečného trestu.

17. Odsúdený je prvýkrát vo výkone trestu dlhšieho trvania (predtým vo výkone 4 mesačného a 8 mesačného trestu) a bol dostatočným spôsobom varovaný pred páchaním trestnej činnosti. Je tiež nutné vyhodnotiť samotnú povahu spáchaného trestného činu (prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 3 písm. b) Trestného zákona), spáchaný pod vplyvom alkoholu, ako aj fakt, že u odsúdeného možno prezumovať snahu o splnenie požiadaviek vedenia riadneho života na

slobode, ktoré bude sledovaná počas plynutia skúšobnej doby, a to aj nariadením probačného dohľadu, ktorý zabezpečí aj operatívnu kontrolou nad osobu odsúdeného. Na posilnenie účelu podmieneného prepustenia sťažnostný súd odsúdenému uložil skúšobnú dobu v trvaní 4 (štyroch) rokov s probačným dohľadom nad jeho správaním na 2 (dva) roky, pričom tieto obdobia považoval za primerané osobe odsúdeného a závažnosti spáchanej trestnej činnosti. Súčasne odsúdenému uložil povinnosť zákazu požívania alkoholických nápojov a iných návykových látok, keďže sa mal trestnej činnosti dopustiť pod vplyvom alkoholu, pričom je všeobecne známe, že alkohol, či iné návykové látky, uvoľňujú brzdné mechanizmy osoby, čo môže mať negatívny dopad na konanie páchatel'a.

18. Pokiaľ ide o sťažnostnú argumentáciu odsúdeného, k tejto sťažnostný súd uvádza, že nie je možné klásť tak zásadný dôraz na samotný fakt, že odsúdený má 5 záznamov v registri trestov, bez zohľadnenia času spáchania skutkov, ale najmä faktu, že na tohto bolo pôsobené trestom v trvaní (doposiaľ) 6 mesiacov. Nesprávnym je právny názor odsúdeného o nemožnosti prihliadnuť na odsúdenia uvedené v registri trestov, v rozsahu ktorých sa na odsúdeného hľadí ako keby nebol odsúdený. Aj keby mal odsúdený všetky odsúdenia za trestnú činnosť zahladené, takáto skutočnosť neznamena, že by sa na obvineného malo hľadieť tak, ako keby sa skutok, za ktorý bol právoplatne odsúdený, vôbec nestal. Zákon totiž ustanovuje len fikciu neodsúdenia páchatel'a v dôsledku zahladienia odsúdenia, nie teda fikciu, že sa nestal skutok, za ktorý bol právoplatne odsúdený. Inak povedané, zahladiením odsúdenia, alebo zákonnou fikciou neodsúdenia právne zaniká iba skutočnosť odsúdenia za trestný čin, ale nie aj sama skutočnosť, že páchatel' spáchal trestný čin (R 71/1975). Fikcia zahladienia odsúdenia nebráni tomu, aby súd pri hodnotení možnosti nápravy prihliadol na skutočnosť, že páchatel' už v minulosti spáchal trestný čin, a z tejto skutočnosti vyvodil príslušné závery z hľadiska jeho sklonu k trestnej činnosti a jeho vzťahu k spoločenským hodnotám chráneným Trestným zákonom, možnosti jeho nápravy a podobne (R 10/1974). Rovnako okolnosti samotného skutku a pôvodného trestného konania sú primárne predmetom konania v merite veci (kedy je odsúdený uznávaný vinným a je mu ukladaný trest podľa zásad ukladania trestov, pričom tzv. vykonávacie konania v tomto smere nie je v tomto reparačným konaním vo vzťahu k pôvodnému konaniu).

19. S poukazom na vyššie uvedené, sťažnostný súd vyhovel sťažnosti odsúdeného, výrok o zamietnutí žiadosti o podmienené prepustenie zrušil a sám rozhodol o podmienenom prepustení odsúdeného.

Toto rozhodnutie bolo prijaté pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný riadny opravný prostriedok.